

23. FAGUL

Prezintă o pondere economico-apicolă deosebită, atât prin suprafețele mari pe care le ocupă, cât și prin cantitățile însemnate de polen pe care le oferă familiilor de albine în aprilie-mai.

Pădurile de fag constituie plante gazdă pentru mai multe specii de producători de mană.

23.1. FAGUL COMUN

(*Fagus sylvatica* L. — Fam. Fagaceae)

Se prezintă sub forma unui arbore de mari dimensiuni, ce atinge înălțimi de peste 40 m. Tulpina este foarte dreaptă, cilindrică, perfect curată de crăci pe mari lungimi.

Frunzele sunt eliptice până la ovate, ciliate pe margine. Spre toamnă devin pielose, brune-arămii și rămân pe ramură până spre primăvară (în special la exemplarele tinere).

Florile sunt unisexuat-monoice și apar prin aprilie-mai, în funcție de altitudine, concomitent cu înfrunzirea.

Florile masculine sunt constituite dintr-un perigon campanulat și păros. Au 8-16 stamine și sunt grupate în capitule pendente, lung pedunculate.

Florile femele sunt grupate câte două, cu trei stile, înconjurată de numeroase bractee, unite la bază, formând un involucru păros cu patru diviziuni. Sunt erecte și scurt-pedunculate.

Fig. 42 – Flori masculine și femele de fag comun (după V. Stănescu, 1997)

Prezintă o pondere economico-apicolă deosebită, atât prin suprafețele mari pe care le ocupă, cât și prin cantitățile însemnate de polen pe care le oferă în aprilie-mai familiilor de albine.

Este specia cea mai răspândită din pădurile noastre, ocupând cca. 30% din suprafața păduroasă a țării. Fagul formează frecvent arborete pure de fag pe suprafețe considerabile, mai ales pe lanțul carpatic, începând de la dealuri până în regiunea montană. În același timp, pădurile de stejar constituie plante gazdă pentru mai multe specii de producători de mană.

23.2. FAGUL ORIENTAL

(*Fagus orientalis* Lipsky – Fam. Fagaceae)

Este un arbore de mare înălțime. Coroana este piramidală, iar frunzele sunt mai mari decât la fagul comun. Florile masculine sunt constituite dintr-un perigon campanulat, foarte păros, așa că inflorescențele apar ca un ghem albicios de puf.

Este mai termofil și mai puțin rezistent la ger decât fagul comun, de aceea este întâlnit mai ales în pădurile din sudul Banatului, dar și prin Oltenia, Muntenia, Dobrogea și Transilvania. El înflorește cu 2-3 săptămâni mai devreme decât fagul comun.

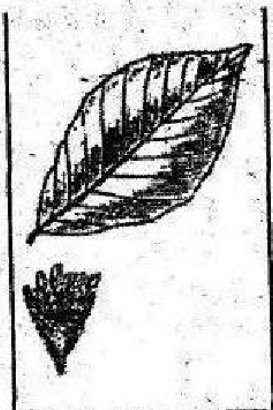

Fig. 43 – *Frunză și floare de fag oriental* (după V. Stănescu, 1997)